

cím věřitelem anebo tím způsobem, že by dal bernímu úřadu jinou přiměřenou jistotu nebo že by dlužnou daňovou pohledávku zaplatil. Vytýkajíc, že nižší soudy posuzovaly žalobní nárok neprávem podle čl. 355 a 357 obch. zák., vychází dovolání z předpokladu, že se tato zákonná ustanovení vztahují na případy, kdy smluvník plniti může, ale nechce, nikoliv na případy, kdy se splnění kupní smlouvy stalo nemožným, jak tomu prý je v tomto případě. Bezpodstatnost této výtky plyne již z hořejších vývodů, jimiž bylo doličeno, že u žalovaného nešlo o absolutní nemožnost splnění smlouvy.

Čís. 15581.

Ustanovení § 36 zák. čís. 100/31 Sb. z. a n. neplatí v řízení o zbavení svéprávnosti.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1936, R II 501/36.)

Rekursní soud odmítl pro opožděnost rekurs Marie H-ové do usnesení prvního soudu, jímž byla zbavena úplně svéprávnosti. Důvody: Stížnost Marie H-ové byla podle § 49 čís. 3 řádu o zbavení svéprávnosti jako opožděná odmítnuta, neboť nebyla podána v konečné lhůtě 14 dnů. Předpisu § 36 nesp. z. (čís. 100/31) nelze použiti, poněvadž podle poslední věty § 36 cit. zák. jest tu užití ustanovení řádu o zbavení svéprávnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Ustanovení § 36 zákona o základních ustanoveních soudního řízení nesporného ze dne 19. června 1931 čís. 100 Sb. z. a n. nemůže se stěžovatelka dovolávat, neboť podle § 56, odst. 1 řádu o zbavení svéprávnosti ze dne 28. června 1916 čís. 207 ř. z. platí v řízení o zbavení svéprávnosti předpisy nesporného řízení (podle § 53, odst. 1 zákona čís. 100/31 Sb. z. a n. nyní obdobná ustanovení tohoto zákona) jen potud, pokud řád o zbavení svéprávnosti nemá odchýlných ustanovení. Takové zvláštní odchýlné ustanovení pro rekurs proti usnesení okresního soudu o zbavení svéprávnosti obsahuje však § 49, odst. 3 řádu o zbavení svéprávnosti, který prohlašuje rekursní lhůtu výslovně za lhůtu konečnou a neprodlužitelnou. Toto ustanovení nepozbylo vydáním zákona čís. 100/31 Sb. z. a n. účinnosti (§ 1, odst. 2 tohoto zákona).

Čís. 15582.

Slyšení účastníků podle § 125 nesp. pat. nemusí se státi soudem samým, stačí, že se stalo notářem jako soudním komisařem.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1936, R II 231/36.)